

Synes Venstre, at det er til fordel for ulandene, at vandforsyningen i de lande skal privatiseres?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er jo noget sludder det her. Der er jo ingen lande, der tvinges til at lave liberaliseringer på områder, hvor de ikke ønsker det. Det kan hvert enkelt land, hver enkelt region selv byde ind med, så det er ganske enkelt forkert.

Men basis for varehandelen i verden, som udviklingslandene jo også er interesseret i, er jo en velfungerende transport så billig som muligt. Det er jo velfungerende kommunikationssystemer. Hvis vi ikke får liberaliseret det og får det gjort bedre og billigere, så er vi også med til at forhindre, at handelen kan udvikle sig, og det er ikke til fordel for udviklingslandene. Jeg tror heller ikke, man kan finde nogen samlet anmodning fra udviklingslandene om, at man ikke skal liberalisere tjenesteydelser overhovedet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er uden tvivl rigtigt, at de, der bliver hårdest ramt, er danskerne. I denne her sag er det danskernes levevilkår, vi selvfølgelig først og fremmest er bekymret for, det vil jeg godt indrømme helt klart.

Vi har i Enhedslisten den holdning, at selv om vi lægger utrolig meget vægt på forholdene i ulandene, så må vi godt også indimellem se på, hvordan vi sikrer ordentlige vilkår for befolkningen her i Danmark. Det vil jeg også opfordre Venstre til at gå over til.

Så stillede jeg et spørgsmål om vandforsyningen: Om det ville være en fordel for ulandene? Så kan hr. Vestergaard sige: De kan bare sige nej. Det håber jeg så sandelig også de vil gøre. Men hr. Henrik Vestergaard var ude med en påstand om, at det ville være en fordel for disse lande at få den privatiseret, og det vil jeg godt høre om han tør gentage, altså at det ligefrem skulle være en fordel for dem.

Formanden:

Hr. Henrik Vestergaard som ordfører.

Henrik Vestergaard (V):

Sagt til hr. Keld Albrechtsen: Chancen kommer nu for at stille spørgsmål til mig.

GATS: Frihandelsaftalen omkring tjenesteydelser er ikke let tilgængeligt stof, hvis man alene dykker ned i teknikken og detaljerne. Ud-

trykket »man kan ikke se skoven for bare træer« ligger snublende nært. Der kan derfor være et behov for at tage en tur op i helikopter for at se på, hvad der er målet og gevinstmulighederne og for hvem, såfremt det lykkes os at liberalisere tjenesteydelser på globalt plan. Alternativet, ingen liberalisering og ingen markedsadgange, er nemlig ikke en positiv mulighed hverken for verdensøkonomien som sådan eller for udviklingen i den svage stillede del af verden.

Frihandel baseret på personers eller landes relative fordele med hensyn til omkostninger, viden eller færdigheder er en af de væsentligste bidragydere til økonomisk fremgang for de deltagende lande og de involverede borgere.

I Venstre tror vi på frihandel som instrument til økonomisk vækst, ikke frihandel i anarkistisk tag selv-form, men netop i veldefinerede regulerede rammer, så der også er tale om fair handel. Derfor bakker vi også op om forsøget på at liberalisere handel med tjenesteydelser.

Tjenesteydelser udgør 60 pct. af verdens output. Handel med tjenesteydelser udgør mindst 20 pct., ja, udenrigsministeren sagde 25 pct. af al grænseoverskridende handel, og væksten i servicehandelen har de sidste 10 år været større end i varehandelen. Servicehandelen er den hurtigst voksende sektor i den globale økonomi.

Kl. 20.45

Derfor er der også store gevinstmuligheder ved en øget liberalisering. Verdensbanken estimerer, at en fuldt liberaliseret servicehandel vil medføre en økonomisk gevinst for udviklingslandene på op mod 6.000 mia. dollar frem til år 2005. Kan man vende ryggen til det? Kan man sige, at det ønsker vi ikke skal ske, og til glæde for hvem?

Når det så er sagt, rejser spørgsmålet sig: Hvordan kan vi på en måde, som alle kan forholde sig til og bakke op om, opnå disse gevinstmuligheder?

Her må man jo sige, at GATS fungerer på en ganske forsigtig måde. Modsat varehandelen, hvor opgaven går ud på at fjerne handelsbarrierer ved at vedtage og implementere fælles regler, så foregår serviceliberaliseringen ved, at hvert enkelt land for hver enkelt sektor bestemmer omfanget af markedsadgang for udenlandske udbydere. Ingen er således på forhånd tvunget til at tilbyde liberaliseringer.

Desuden er offentlige tjenesteydelser ikke omfattet af GATS-aftalen. Endvidere er resultatet af GATS-aftalen kun gyldigt med en samlet WTO-aftale, altså også for landbrug og industri,